

Fous se rozštěkal, protože Maxe a Viki vyhodnotil jako dva nepřátele. A měl pravdu. Děti postávaly před brankou a čekaly, co bude. Fous už to nejspíš nemohl vydržet, a tak se nahrbil a potřebu vykonal na chodník. Paní Fialková mu připnula vodítko a odešli středem. Ve vzduchu zůstal viset její hrozný parfém a na chodníku se kouřilo z čerstvého hovínka.

Viki s Maxem zůstali zírat: „Ona to ani nesebere!“

No viděls to?“

Viki vrazila Maxovi polštář a rozběhla se za paní Fialkovou. Křičela na celou ulici: „Paní Fialková... stojte... zastavte sa! Prosím vás. Stojte!“¹¹

Ale nebylo to nic platné. Paní Fialková přidala do kroku, až se jí zrzavý drdol roztrásl, a zmizela Viki z dohledu. Zklamaná Viki se vrátila k Maxovi, který stál na chodníku s peřinou a polštářem v náručí a čekal.

„Zdrhla,“ povzdechla si Viki zklamaně.

Max chtěl Viki potěšit: „Nech ji být. Je pitomá. Vyřešíme to líp, mám nápad.“

Pak si všimli, že u vedlejší branky na ně už čeká maminka Viki a mává jim: „Kde ste tak dlho?“¹²

Max se zatvářil děsně důležitě: „Měli jsme nějaký zařizování, teto.“

Maminka Viki se vesele ušklíbala: „Viem si predstavit.“¹³ Pak postrčila děti i s peřinami do domu.

Celé sobotní odpoledne strávily děti ve své skrýši pod lískou. Měly tu spoustu starých časopisů. Vytrhávaly z nich jednotlivé listy a skládaly je. Viki se dostala do ruky jedna stránka s krásnou modelkou. Ukázala ji Maxovi.

¹¹ „Paní Fialková... stújte... zastavte se! Prosím vás. Stújte!“

¹² „Kde jste tak dlouho?“

¹³ „To si umím predstavit.“